

ת"פ 3497/05/18 - מדינת ישראל נגד הראל הרצל קובה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 3497-05-18 מדינת ישראל נ' קובה
לפני כבוד השופט שאול אבינור

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד דרור לוי
פרקליטות מחוז תל-אביב (פלילי)

המאשימה

נגד

הראל הרצל קובה
ע"י ב"כ עו"ד ירום הלוי

הנאשם

הכרעת דין

א. רקע כללי:

1. על-פי הנטען בעובדות כתב האישום, ביום שישי 27.10.17 החזיק הנאשם, בתיק בתא מטען של רכב ברחוב סוקולוב בהרצליה, אקדח תופי RG מודל RG14 מס"ד L755921 (להלן - האקדח) ורימון הלם/סנוור 959 (להלן - הרימון; להלן יחד - כלי הנשק); והכל בלא רשות כדין להחזקתם. הנאשם הואשם אפוא, בכתב האישום, בעבירה של **החזקת נשק שלא כדין** לפי הוראות סעיף 144(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).
2. ייאמר מיד כי אין מחלוקת שהנאשם אמנם החזיק - במועד ובמקום הנטענים - באקדח וברימון, כך שהמחלוקת העובדתית בין הצדדים היא מצומצמת למדי ובעיקרה נסובה סביב טענות ההגנה לטעות כנה וסבירה ולהיעדר קיומו של היסוד הנפשי הנדרש בעבירה:
בנוגע לאקדח - נטען שמדובר במתנה שקיבל הנאשם מאחד מלקוחותיו (בסטודיו לקעקועים שאותו הוא מנהל). לפי טיעון ההגנה, הנאשם החזיק באקדח כקישוט פיקנטי ולא כאקדח שמסוגל לירות, ועל כן טעה לחשוב שלא מדובר בכלי נשק.
בנוגע לרימון - נטען כי הנאשם נטל אותו בהיסח-הדעת במהלך שירות מילואים, במסגרת מג"ב, והתכוון להשיבו בשירות המילואים הבא.
3. לבסוף, באשר לעובדת הימצאות שני כלי הנשק ברכב, נטען כי במועד האירוע העביר הנאשם את כל חפציו לדירת מגורים אחרת בעקבות החלטת הנאשם ואשתו להתגרש (ר' בתשובת הנאשם

לאישום, שהוגשה בכתב).

4. עוד יש לציין, בפתח הדברים, כי בעת שכלי הנשק נמצאו כאמור בחזקתו של הנאשם, שהה יחד עם הנאשם אדם נוסף, פלוני מר עומרי אלבז. בתחילת ההליך המשפטי הואשם גם מר אלבז בהחזקת הנשק, אך במסגרת הדיונים המקדמיים בוטל האישום נגדו והוגש כתב אישום מתוקן באופן שלפני מואשם בהחזקת כלי הנשק הנאשם דנא בלבד.

ב. עיקר פרשת התביעה:

5. מטעם המאשימה העידו בבית המשפט ארבעה שוטרים וכן הוגשו מספר מוצגים בהסכמה.

(1) עיקר עדות הסייר (רס"ר נאור ברשישת):

6. בדו"ח הפעולה מיום האירוע (27.10.17) תיאר הסייר, שסייר באזור האירוע בניידת משטרתית, את פרטי טיפולו במקרה כלהלן:

במהלך סיור שגרתי על רחוב סוקולוב בהרצליה לציין כי יום שישי ויש תנועה ערה באזור במיוחד ברחוב זה אז הנסיעה איטית אני מבחין בשני חשודים מקועקעים בגופם עומדים ליד רכב... שבגאז הרכב למעלה (פתוח) החשוד אלבז עומרי... עמד מצד שמאלי אחורי של הבגאז ובאמצע חלקו האחורי של הרכב (בגאז) עמד החשוד קובה הראל... כשאני עומד בסמוך אליהם והראשים של החשודים מכוונים לתוך בגאז הרכב כשאני בנסיעה איטית סמוך אל שני החשודים מצידם הימני...

אני מבחין בחשוד עומרי אלבז מושך את החלק התחתון של חולצתו ביד שמאל וביד ימין עוטף את ידו ושולח אותה לתוך תיק מבצעי שרשום עליו באנגלית POLICE ואז החשוד השני הראל קובה מסיט את ראשו לצד ימין ומבחין בי בניידת ואז בידו השמאלית נותן מכה לחשוד עומרי אלבז והם זזים מבגאז הרכב כמה צעדים לאחור ואני מבחין כי הפנים של החשודים נופלים מטה והם ממש נבהלים על פי התנהגותם ירדתי במהירות מהניידת שאלתי אותם מה זה מה באת לתפוס עם החולצה בתיק שני החשודים לא דיברו והחשוד קובה הראל אמר לי לא סתם אחי אין כלום אני במעבר דירה ריצרץ התיק של המשטרה שהיה בבגאז הרכב בצד שמאל הבחנתי כי הו[א] פתוח והיה לי חשד כי יש בתיק דבר עבירה... אני מבחין במדי מגב מקופלים מכנס חולצה ודרייפיט הרמתי את החולצה והבחנתי באקדח מסוג תופי ולידו רימון הלם, שאלתי את החשודים מה זה והם שתקו ואז החשוד קובה אמר לי אני עשיתי סדר בבית וזה היה שמה... (ר' בדו"ח ת/3)^[1].

7. הסייר תפס אפוא את כלי הנשק ועצר את הנאשם (ר' גם דו"ח המעצר ת/4). בהמשך הוזעקו למקום שוטרים נוספים, לרבות חוקר זירה של מז"פ, והרכב וכלי הנשק צולמו ותועדו (ר' בדוחות המסכמים של מז"פ, ת/11 ות/12).

8. בחקירתו הנגדית מסר הסייר כי הוא זוכר את האירוע "בסדר גודל" (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 1) ותיאר את התנהגותם של הנאשם ושל מר אלבז, שהיתה חשודה בעיניו, כפי המתואר בדו"ח הפעולה (שם, שורה 15 ואילך). ב"כ הנאשם הטיח בסייר כי הוא מתאר את הסיטואציה שהתרחשה בשטח

עמוד 2

בצורה מוגזמת ופנטסטית - בבחינת "צל הרים כהרים", מצידו של "פנטזיונר" - אך הסייר עמד על שלו (שם, עמ' 7 שורה 16 ואילך).

(2) עיקר עדות רפ"ק רפי סיסו:

9. רפ"ק סיסו הוא המומחה לנשק במעבדת בליסטיקה במז"פ, שערך את חוות הדעת בעניין

האקדח (חוות הדעת ומסמכיה הנלווים הוגשו וסומנו ת/7 עד ת/9). בחוות דעתו ציין רפ"ק סיסו כי מדובר באקדח תופי RG, תוצרת ארה"ב. רפ"ק סיסו בדק את האקדח בירי, עם חמישה כדורים מתחמושת המעבדה, וקבע כי מדובר בכלי נשק "יורה ובכוחו להמית אדם" (ר' בחוות דעתו ת/7, בעמ' 2).

10. בנייר העבודה ת/8, תחת הכותרת "בדיקות מיוחדות והערות", ציין רפ"ק סיסו כי "2 הברגים

המחזיקים את בית ההדקים היו משוחררים ולכן התוף לא הביא את הכדור אל מול הקנה, לאחר חיזוקם האקדח ירה. מס"ד כלי הנשק לא מופיע במערכת שירת הסירנה".

11. במסמך ת/9 הוסיף רפ"ק סיסו וציין, במענה לשאלה ספציפית אם האקדח היה מסוגל לירות אף

ללא חיזוק הברגים הנ"ל: "ניתן היה לבצע ירי עם האקדח הנ"ל. על מנת לבצע ירי עם האקדח כפי שהתקבל במעבדה וללא חיזוק הברגים, יש לטעון את האקדח לאחד מששת בתי הבליעה שמצויים בתוף האקדח ולסובב את התוף כך שהכדור הטעון יהיה מול הקנה, יש לדרוך ידנית את הפטיש עד הסוף וללחוץ על ההדק כך שיפול וירה את הכדור. יש אפשרות גם לדרוך את הפטיש ידנית כך ששחרורו טרם נעילתו לאחור ירה את הכדור ללא צורך בלחיצה על ההדק" (ר' בת/9).

12. בעדותו בבית המשפט הסביר רפ"ק סיסו כי האקדח לא הגיע אליו במצב תקין, שכן שני הברגים

הנ"ל היו משוחררים. לפיכך, רק לאחר הידוק הברגים לחיצה על ההדק סיבבה את תוף האקדח, כנדרש באקדח תופי. עם זאת, רפ"ק סיסו הוסיף שלאחר חיזוק הברגים "הכלי נשק עבד בצורה תקינה לחלוטין"; ומכל מקום אף במצב הלא-תקין הנ"ל דובר באקדח בעל יכולת ירי (בפרוטוקול, עמ' 16 שורה 1 ואילך).

(3) עיקר עדויות השוטרים הנוספים ועיקר המוצגים הנוספים:

13. באמצעות רס"ב אלי קידר הוגש האקדח כמוצג בבית המשפט (סומן ת/13) ובאמצעות החוקרת

רס"ב בתיה שטר-לזר הוגשה הודעת הנאשם (סומנה ת/1). בפתח עדותה בבית המשפט סיפרה החוקרת כי במועד החקירה היא לא הכירה את הנאשם, אך לאחר מכן נוצרה ביניהם היכרות וכיום "הוא אחד החברים הטובים שלי, חבר נפש" (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 9 ואילך; עמ' 13 שורה 26 ואילך).

14. ב"כ הנאשם הציג בפני החוקרת שטר-לזר את תקציר תיק המשטרה והיא אישרה שכנראה היא

כתבה אותו (בפרוטוקול, עמ' 10 שורה 24; התקציר סומן נ/1). ב"כ הנאשם הפנה לכך שבתקציר הנ"ל אוזכרה, מתוך דו"ח הפעולה של הסייר, רק התנהגותו המחשידה של מר אלבז - ולא של הנאשם - ומכך ביקש להקיש שהדברים שנכתבו על התנהגות הנאשם לא נראו בעיניה חשובים או מהותיים.

ואולם, החוקרת השיבה שמדובר בתקציר פנימי נעדר רלוואנטיות לחקירה (בפרוטוקול, עמ' 12 שורה 16 ואילך).

15. באשר לטיבו של הרימון לא נתגלעה מחלוקת בין הצדדים ועל כן המוצגים הנוגעים לתפיסתו ולבדיקתו הוגשו בהסכמה (ר' ת/5, ת/6 ות/10). בחוות הדעת בעניין הרימון צוין כי מדובר ברימון הלם-סנור, תוצרת ארה"ב, המצוי "בשימוש כוחות הביטחון וייעודו השתלטות ופיזור הפגנות" אשר "יוצר בעת התפוצצותו קול נפץ המלווה באש, אור ועשן". על פי קביעת המומחה, בכוחו של הרימון "להזיק לאדם בעת התפוצצותו" (ר' בחוות הדעת ת/10).

(4) עיקר הודעת הנאשם:

16. הודעת הנאשם נגבתה כאמור על-ידי החוקרת שטר-לזר, עוד ביום האירוע (27.10.17). בהודעה זו סיפר הנאשם כי עד יום קודם לכן הוא התגורר יחד עם אשתו ובנותיו, אך הנאשם ואשתו החליטו להתגרש ואשתו ביקשה שהוא יגיע לדירה על-מנת לפנות את חפציו (ת/1, שורה 8 ואילך).

17. הנאשם ציין כי הוא בעל סטודיו לקעקועים ואת החזקתו באקדח הסביר כלהלן:

לפני כמה שנים 3 או קצת יותר היה לי לקוח מבוגר בסטודיו... הוא היה לקוח מזדמן אולי פעמים. הוא סיפר על עצמו ועל ההיסטוריה הצבאית ודיברנו על נשקים ויש לי קעקוע של אקדח תופי ישן עליי (מראה לי קעקוע של אקדח תופי) והוא התלהב ואמר שיש לו מתנה בשבילי ויום למחרת הוא הגיע לסטודיו ואמר לי אל תתלהב יותר מדי זה אקדח שלא עובד וזה מתנה ומאז יש לי את האקדח שנמצא בבית שלי (ת/1, שורה 52 ואילך).

18. הנאשם הודה כי אין בידיו רישיון להחזקת נשק (ת/1, שורה 43). כשנשאל מדוע שאדם שאינו מכיר אותו ימסור לו נשק, השיב הנאשם כי היתה להם "שיחה מעניינת וחיבור". באשר לזהות אותו אדם טען הנאשם כי הוא אינו זוכר את שמו, אך הוסיף ש"הוא היה אדם מבוגר וחיביב ונראה שלא השתמשו בנשק המון שנים ולא נראה לי לא בסדר" (ת/1, שורה 93). הנאשם טען עוד, כי הוא החזיק את האקדח בביתו, ללא תחמושת, למטרת נוי בלבד: "כי זה נשק ישן ולפי מה שאני יודע לא עובד וחשבתי לתלות אותו ליופיי" (ת/1, שורה 83 ואילך).

19. בהתייחס לרימון סיפר הנאשם כי הוא משרת מילואים פעיל במסגרת מג"ב, כששירות המילואים האחרון שלו היה כשנה וחצי קודם לכן (ת/1, שורה 41), והוסיף: "בזמן שאני במילואים אני זורק עשרות כאלו במשמרת והרימון הזה נשאר אצלי במילואים ובשיא טיפשותי השארתי את זה אצלי" (שם, שורה 99 ואילך). לשאלה מדוע לא החזיר את הרימון לתחנת המשטרה השיב הנאשם: "דאגתי ופחדתי כי אני יודע שאסור לי להחזיק את זה" (שם, שורה 102).

ג. עיקר פרשת ההגנה:

20. מטעם ההגנה העיד הנאשם בלבד. בעדותו הראשית הציג עצמו הנאשם כאדם נורמטיבי, אמן קעקועים בעל סטודיו פרטי, המשרת בשירות מילואים פעיל במג"ב מאז שנת 2008 (זימון מילואים ליום 14.10.18 הוגש באמצעותו וסומן נ/2). באשר לאקדח חזר הנאשם על הגרסה אותה מסר בהודעתו (ת/1); וכך גם בקשר לרימון.

21. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי בהכשרתו הוא לוחם מג"ב, ובשל כך מצוי בכלי נשק, אך ציין שאין לו הסמכה לאקדחים (בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 11 ואילך). הנאשם חזר וסיפר כי את האקדח קיבל מלקוח שראה את קעקוע-האקדח שלו, אך אישר כי ידע שמדובר באקדח אמיתי; וכדבריו: "**ידעתי שזה לא אקדח צעצוע, אבל ידעתי שזה גם לא אקדח שעובד**" (שם, שורה 32).
22. עוד אישר הנאשם, כי מדובר באקדח שבתחילת דרכו בוודאי יכול היה לירות, אך הוסיף כי: "**זה אקדח ישן והאדם שנתן לי אותו הבהיר שזה לא אקדח שמסוגל לבצע ירי, לכן לא התייחסתי אליו ככה**" (בפרוטוקול, עמ' 23 שורה 11 ואילך). עוד יש להעיר, כי הנאשם אישר שלמרות שראה באקדח, לטענתו, פריט נוי, הוא לא תלה אותו ולא הציג אותו במקום כלשהו (שם, עמ' 25 שורה 9).
23. בהתייחס לרימון סיפר הנאשם שהשאיר אותו בתיק כמות-שהוא, לאחר שגילה אותו. לדבריו, הרימון אמנם לא הוחזק בארון נעול, אך הוחזק על מדף גבוה ומשכך לא היה נגיש. הנאשם אישר שהיה מנחה אדם אחר, אם היה נשאל בסיטואציה דומה, להחזיר את הרימון למשטרה, אך הוסיף כי התכוון להחזירו למילואים בהזדמנות הראשונה: "**אני לא אזרח מן השורה שמצא רימון ברחוב**" (בפרוטוקול, עמ' 26 שורה 12 ואילך).

ד. דיון והכרעה:

24. הנאשם הואשם בכתב האישום, בגין החזקת שני כלי הנשק (האקדח והרימון), בעבירה של החזקת נשק שלא כדין לפי הוראות סעיף 144(א) לחוק העונשין. סעיף זה קובע כעבירה רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין להחזקתו.
- סעיף 144(ג) מגדיר "נשק", לצורכי העבירה, בין השאר כ"**כלי שסוגל לירות כדור, קלע, פגז, פצצה או כיוצא באלה, שבכוחם להמית אדם...**" (סעיף 144(ג)(1)), או כ"**כלי שסוגל לפלוט חומר הנועד להזיק לאדם...**" (סעיף 144(ג)(2)). עוד נקבע, בהוראות סעיף 144(ג)(1), כי, לעניין העבירה, "**אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש או לא**".
25. על פני הדברים ברור, ולמעשה אף לא היתה מחלוקת על כך, כי היסוד העובדתי של העבירה הנ"ל הוכח לפניי כדבעי, כנדרש בפלילים. הנאשם הודה, מפורשות, הן בכך שלא היה בידו רישיון להחזקת נשק והן בכך שהחזיק ברשותו את האקדח ואת הרימון. בנוסף, חוות הדעת שהוגשו בבית המשפט מוכיחות כנדרש, מעבר לספק סביר, כי האקדח והרימון הם בגדר "נשק" כהגדרתו בעבירה דנא.
26. אמנם האקדח, כפי שהוחזק על-ידי הנאשם לא היה תקין, במובן זה ששני ברגים בבית ההדקים היו משוחררים, אך בתיקון קל - דהיינו: חיזוק הברגים הנ"ל - האקדח עבד וירה בצורה תקינה לחלוטין. בנוסף, אף במצבו הלא תקין היה האקדח בעל יכולת ירי, כאשר מכל מקום - כפי הגדרת "נשק" בעבירה דנא, כאמור לעיל - לעניין התגבשות העבירה אחת היא אם בעת שנעברה העבירה היה הנשק תקין לשימוש אם לאו.
27. נותרה אפוא שאלת היסוד הנפשי הנדרש בעבירה - שהוא יסוד נפשי של "מחשבה פלילית", כלומר מודעות. והנה, גם במישור זה הודה הנאשם מפורשות שהוא היה מודע להחזקה, לא רק בהתייחס לרימון (שלטיבו היה הנאשם מודע היטב על רקע שירותו הצבאי) אלא גם בהתייחס לאקדח. בהקשר זה הודה הנאשם, מפורשות, כי הוא ידע שמדובר בנשק אמיתי ולא בצעצוע גרידא - כלומר

הודה שידע כי מדובר בנשק שיוצר וסוגל כדי לירות - וממילא גם הודה בקיום היסוד הנפשי הנדרש בעבירה.

28. אכן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם את העובדה שהוא לא ניסה להיתלות בעניין זה בתירוצי סרק שונים, אלא הודה באמת, אך המסקנה המשפטית העולה מדבריו המפורשים היא מתחייבת וברורה. זאת ועוד: אף הנסיבות האופפות את האירוע - החל מהכשרתו של הנאשם כלוחם, המתמצא בכלי נשק (גם אם לא באופן ספציפי באקדחים), וכלה בתקופת ההחזקה הממושכת של כלי הנשק - מצביעות בבירור על התקיימות היסוד הנפשי הנדרש בעבירה ומשתלבות בהודיית הנאשם הנ"ל ותומכות בה.

29. הנאשם חזר וטען, מתחילת החקירה, כי הוא החזיק באקדח לשם נוי. בהתחשב במכלול הנסיבות נכון אני לקבל טענה זו - הגם שבפועל הנאשם לא הציג את האקדח לנוי ולא עשה בו שימוש דומה אחר - בין השאר משום שהחזקת האקדח תקופה ממושכת ללא תחמושת מתיישבת עם מטרה כאמור. דא עקא, שאין בטענה זו כדי להעלות או להוריד לעניין אחריות הנאשם לעצם ביצוע העבירה דנא.

30. אמנם בהלכה הוותיקה, המגדירה את מידת חומרתן של נסיבות העבירה של החזקת נשק שלא כדין, נקבע כי "**החזקת כלי נשק על-ידי הנאשם בתור מזכרת או כאספן של כלים כאלה**" מצויה כמעט ברף החומרה הנמוך ביותר (ב"ש 625/82 מחמוד נ' מדינת ישראל, פ"ד לז (3) 668, 671 (1982)). יחד עם זאת, גם לפי הלכה זו ברי כי החזקת נשק לצרכי נוי או אספנות, ללא רישיון כדין, מגבשת את יסודות העבירה. עוד יש להעיר, כי גם בטענת הנאשם שמבחינתו לא דובר בנשק - שכן מדובר באקדח ישן, לא תקין וללא תחמושת - אין כדי לשנות, שכן גם אם סבר הנאשם שבנסיבות כאלה הדין אינו אוסר החזקת נשק, הרי שמדובר בסוג של טעות נורמטיבית שעל פני הדברים אינה יכולה לפטור מאחריות.

31. ב"כ הנאשם הוסיף והלין על עריכת החיפוש, בו נתפסו כלי הנשק, ועל נסיבותיו. כאמור, ב"כ הנאשם הפנה בהקשר זה לכך שבתקציר התיק לא מתוארת התנהגות מחשידה של הנאשם, להבדיל מהתנהגות כזו של מר אלבז, ועל רקע זה עתר לדחיית עדותו של הסייר (ר' גם בפסקה 8 דלעיל). ואולם, מעבר לכך שדי היה בהתנהגותו של מר אלבז - שכזכור באותו מועד שהה יחד עם הנאשם - כדי לבסס יסוד סביר לחשד שיצדיק בדיקה וחיפוש, אין לפניי כל עילה מבוררת לדחות את עדותו של הסייר אודות מה שחוה וראה במו עיניו עובר לחיפוש ובמהלכו, תוך שתיעד את הדברים בסמוך להתרחשותם עוד ביום האירוע (ר' בדו"ח הפעולה ת/3). לפיכך, אין לפניי תשתית מספקת לקביעה כי החיפוש היה בלתי חוקי, באופן המחייב או מצדיק קבלת טענה של הגנה מן הצדק.

ה. סוף דבר:

32. אשר על כן ולאור כל המקובץ אני מרשיע את הנאשם בעבירה של **החזקת נשק שלא כדין** לפי הוראות סעיף 144(א) לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ט, 01 מאי 2019, במעמד הצדדים.

[1] כהערה טכנית יש לציין כי ההדגשות בכל הציטוטים שבהכרעת דין זו **אינן** מופיעות במקור והן תוספות של הח"מ. התוספות בסוגריים מרובעים, בתוך ציטוטים, באות ללמד על תיקון טעויות הקלדה.